

BULETIN INFORMATIV

Nr. 20

28 August 2020

EDITORIAL

Risc zero

Justin Ștefan, Secretar General LPF

În primul rând, să stabilim ceva de comun acord și să admitem, fără echivoc, că nu există fapte care să genereze un factor de risc egal cu zero. Oriunde acționăm există un risc mai mare sau mai mic. Tocmai de aceea, prima condiție pentru a gestiona o problemă e să accepți, să cunoști și să îți asumi toate consecințele acesteia.

De la desemnarea unei tactici de joc sau a unui executant al unor sarcini tactice în câmp și pînă la adoptarea unui bussines plan, de la tot ceea ce se întâmplă într-un birou, și pînă la spectacolul din teren al unui meci, fotbalul implică riscuri și presupune urmări.

Cu o trimitere concretă la pașii din aceste zile din fotbalul românesc, riscurile par a fi generate mai ales în sectorul de la care așteptăm performanța.

Meciurile echipelor din Casa Liga 1 în cupele europene, tot mai apropiatul sezon de toamnă pentru echipele naționale ale României, care au atât la Under 21, cât și la prima reprezentativă obiective de calificare la turneele finale europene, dar și în Liga Națiunilor (pentru selecționata condusă de Mirel Rădoi), toate aceste partide dezvoltă factori de risc.

Performanța în aceste cazuri, respectiv obținerea unor calificări absolut necesare fotbalului nostru, ar anula și ar face uitate riscurile jocului, dar, pentru a reuși, cei care avem un cuvânt de spus în acest spațiu, trebuie le luăm în calcul.

CFR Cluj merita să-și continue drumul în UEFA Champions League, dar pierzând

dramatic și nemeritat, la loviturile de departajare, în fața celor de la Dinamo Zagreb, campioana vicecampionului mondial, merge mai departe în Europa League și sunt conving că va reuși acolo cel puțin tot atât cât a reușit și în sezonul precedent, dacă nu mai mult.

Scriu acest text înainte ca meciurile de joi ale Universității Craiova, FCSB

și FC Botoșani să se fi disputat, dar sunt conving că vom avea echipe care își vor continua drumurile în Europa League, ca și CFR Cluj.

Riscuri sunt, iar ele vor fi cu atât mai mari pe măsură ce vom înainta în competiția europeană: adversari mai dificili, program mai încărcat, deplasări, probleme de efectiv, amenințarea, care a devenit una universală, cu virusul care a răsturnat practic ordinea pe planetă, dar acesta e fotbalul acestor zile. Nu se poate juca având toți parametri la risc zero, este exact ca și viața noastră. Dar asta nu înseamnă că nu trebuie să mergem mai departe. Dimpotrivă.

Cu toate riscurile și făcând tot ce depinde de noi ca sănătatea jucătorilor, a tuturor celor implicați, să fie o prioritate, ca obținerea performanței să fie o altă, ca viitorul să existe în fotbalul nostru și să îl putem pregăti de azi.

Nu există risc zero în toate acestea, e limpede. Dar important e să existe empatie cu un fenomen, cel mai frumos din lume, care ne-a încredințat toate speranțele oamenilor care țin la el.

Cu toate riscurile.

INTERVIU

Interviu cu Florin Tănase
(FCSB)realizat de **Octavian Țopa**

Nu a împlinit încă 25 de ani dar parcă joacă de o viață în CASA Liga 1. Format la LPS Pitești, a ajuns la "fabrica de fotbaliști" a Viitorului Constanța la doar 15 ani. După 79 de meciuri și 22 de goluri marcate pentru echipa lui Gherghe Hagi, a făcut mare pas al carierei. În 8 august 2016, la nici 22 de ani, Florin Lucian Tănase a semnat cu FCSB al cărui căpitan este în prezent.

1 S-a încheiat cel mai neobișnuit sezon din istoria primei ligi. Cum ați gestionat din punct de vedere sportiv întreruperea campionatului, apoi revenirea la antrenamente și reluarea sezonului în condițiile pandemiei generate de COVID-19?

A fost foarte complicat pentru noi. Am avut două luni în care ne-am antrenat în casă sau am alergat în jurul blocului. După aceea am intrat în cantonament la bază, unde am stat

două săptămâni. Când au început meciurile a fost mai ușor, dar ați văzut ce s-a întâmplat pe final de sezon, cu meciuri ne jucate, din cauza apariției cazurilor de COVID-19. Este atipic tot ce se întâmplă, dar sper să se găsească o soluție potrivită pentru toată lumea.

2 Dar în plan personal?

Am avut mai mult timp alături de cei dragi, acesta a fost câștigul mare. Știți prea bine că pentru sportivi este

o mare problemă timpul liber.

3 Cum se resimte în meciurile oficiale lipsa spectatorilor din tribune?

Este foarte ciudat să joci cu tribunele goale! Nici nu știm să ne mai bucurăm la goluri. A fost o senzație foarte ciudată să câștig primul meu trofeu și să mă bucur doar alături de colegi, pe un stadion gol. Fotbalul se joacă pentru suporterii și rolul lor este unul esențial. Te simți fotbalist și atunci

când te aclamă, și când te fluieră oamenii. Contezi pentru ei în ambele situații.

4 *FCSB și-a adjudecat Cupa României la finalul sezonului 2019-2020. Mult, puțin pentru cel mai galonat club din CASA Liga 1?*

Este bine că am reușit să aducem un nou trofeu în vitrina clubului, mai ales că ultimul a fost obținut înainte să ajung eu aici. Sper să fie primul dintr-o serie îndelungată. Și să luăm campionatul!

5 *Vacanța a fost extrem de scurtă, la fel și perioada de pregătire a noului sezon. Cu ce gânduri intrați în UEFA Europa League?*

Sperăm să ne calificăm în grupe, fiindcă acesta este obiectivul clubului an de an. Avem deja doi ani la rând în care nu am mai simțit aerul european și asta ne afectează. Jucăm pentru un club important din Europa, iar suporterii și lumea fotbalului se așteaptă să ne vadă mereu în grupe. Cei care ne hulesc în țară nu realizează cât de mult este respectată această echipă în Europa. Și am simțit asta mereu când am jucat în Europa League sau în preliminariile Champions League. De la adversari și până la oficialii UEFA, cu toții ne-au respectat enorm.

6 *Ești căpitanul echipei. Cât de greu atârnă această responsabilitate într-un vestiar plin de jucători*

extrem de valoroși?

Îmi respect colegii foarte mult și primesc același respect din partea lor. Sunt onorat să fiu căpitan, dar asta presupune și ca eu să muncesc suplimentar, pentru a fi un exemplu.

7 *Ce îți dorești personal de la noul sezon?*

Visez să câștig primul meu titlu și ne calificăm în grupele Europa League. Dar asta nu depinde numai de noi, ci și de situația globală legată de COVID-19. Din păcate, complicațiile generate de acest virus poate pune mari probleme tuturor cluburilor. Sper să scăpăm în curând de această pacoste!

INTERVIU

Interviu cu Deian Sorescu
(FC Dinamo București)

realizat de Octavian Țopa

Deian Sorescu va împlini 23 de ani la sfârșitul acestei săptămâni. Născut la Moldova Nouă în 29 august 1997, a început fotbalul la Poli Timișoara și a fost transferat de Dinamo în 2018. Anul acesta calendaristic a marcat șase goluri și a dat patru pase decise, devenind unul dintre oamenii de bază ai "alb-roșilor".

1 S-a încheiat un sezon extrem de dificil din cauza pandemiei Covid-19. Dinamo a stat mult în carantină, a tremurat de grija sănătății. Cum trăiește un sportiv de performanță asemenea situație?

Da, așa este, a fost un sezon extrem de greu din toate punctele de vedere. Organizatoric, medical, sportiv ...Pe noi, fotbaliștii, această pandemie ne-a dat complet peste cap, a fost o perioadă plină de incertitudini, foarte, foarte dificila...

2 Ai debutat în acest sezon cu gol și ai fost inclus în echipa primei etape. Ce aștepți de la noul sezon?

Mă bucur, în primul rând, că am reușit să îmi ajut echipa, mă bucur ca am încheiat sezonul trecut cu același statut în "Echipa etapei" și că am început această ediție cu dreptul. Sper, în acest sezon, să ne atingem obiectivele pentru că blazonul Dinamo București merită mai mult decât ceea ce am realizat în anii trecuți.

3 A plecat Gheorghe Muțescu, a venit pe banca tehnică fostul selecționar, Cosmin

Contra. Ce știi despre noul tehnician și ce crezi că se va schimba?

Vreau să îi mulțumesc domnului Muțescu pentru că împreună cu dânsul am reușit să rămânem în picioare! Despre Cosmin Contra nu cunosc foarte multe, nu am mai lucrat împreună înainte, dar știu un singur lucru: că e bănățean și că noi, bănățenii, suntem luptători. Aducerea dânsului aici ne dă foarte mare încredere că totul e pe un drum bun și că vom reuși să ne batem pentru a prinde un loc în play-off.

4 Care e postul tău favorit, ținând cont că ai jucat în câteva rânduri fundaș dreapta? Mijlocăș lateral? Inter?

(Râde) Nici eu nu mai știu ... Glumesc, desigur, postul meu e mijlocăș lateral dreapta sau stânga, dar dacă mister Cosmin decide ca eu să joc fundaș dreapta sau orice altă poziție voi da totul așa cum am făcut-o întotdeauna.

5 Care a fost modelul tău de jucător în România? Dar din

străinătate?

Din România, am spus-o. Cât am fost copil de mingi, la Timișoara, jucătorii mei preferați erau Gabi Torje și Gigel Bucur, sunt fotbaliștii pe care eu îi admiram cel mai mult. Din străinătate, îl urmăresc atent pe David Villa. Mi-a plăcut întotdeauna foarte mult de el.

6 Un mesaj pentru suporterii "alb-roșii"...

Va mulțumim pentru tot ce ați făcut și faceți pentru această echipă, voi sunteți vocea din spatele nostru, care face ca orice adversar să tremure. Pentru asta veți avea respectul meu toată viața!

FEATURE

Liderii Ligii Casa 1 2020/21:

NOTĂ: datele cuprind inclusiv prima etapă din 2020/21

COSMIN FRĂSINESCU

409
JOCURICELE MAI MULTE MECIURI
ÎN LIGA 1

ANDREI CRISTEA

107
GOLURICELE MAI MULTE GOLURI
ÎN LIGA 1

MARIUS CONSTANTIN

18
SEZOANECELE MAI MULTE SEZOANE
ÎN LIGA 1

DAN NISTOR

67
PASE

CELE MAI MULTE PASE DE GOL

CIPRIAN DEAC

5
TITLURI

CELE MAI MULTE TITLURI

MARIO CAMORA

10
EDIȚIIFOTBALISTUL CU CELE MAI MULTE
SEZOANE CONSECUTIVE ÎN TRICOUL
UNEI SINGURE ECHIPE

FLORIN TĂNASE

17
PENALTYCELE MAI MULTE PENALTY-URI
OBȚINUTE

RĂZVAN DÂLBEA

38
ANI

CEL MAI ÎN VÂRSTĂ JUCĂTOR

ILIE POENARU

2018
IANUARIE

CEL MAI LONGEVIV ANTRENOR

SPONSOR

CRONICĂ

7 ore pentru eternitate

realizat de **Marius Mitran**

În 1964 Craiova a promovat în Divizia A, iar taică-meu zicea că atunci a vrut. Era convins că ar fi reușit mult mai devreme, dar că i-a convenit locul călduț din liga a II-a, acolo unde studenții se simțeau mai în largul lor. Pentru că Universitatea era cu adevărat o echipă de cursanți, mulți dintre ei la Mecanică, la Agronomie – de, erau băieți de la țară, cei mai mulți din sudul Olteniei –, la Științe Economice ori la Medicină. Peste câteva luni, în martie '65, când Dej a căzut răpus de cancer, Știința (toate echipele studențești, în anii '60, se numeau așa, nu mai erau Sportul Studențesc, ci Știința București, nici Poli, ci Știința Timișoara, nici legendara „U”, ci Știința Cluj...) a prins 16-imile Cupei și tata, tânăr inginer la SMA Zorleni, undeva pe lângă Vaslui, s-a dus la meci. Era 6 martie 1965, iar partidul și poporul sărbătoreau 20 de ani de la instaurarea guvernului popular „Dr. Petru Groza”, dar cu un soi de nod în gât, întrucât boala secretarului general, cum spuneam, era cunoscută, ca și dramaticul final.

În ziua aceea, însă, tata a plecat cu un IMS din Zorleni (moldovenii de acolo, mari amatori de chefuri, îi spusese, arătându-i o hartă, în prima zi de muncă, stagiar fiind, „uitați-vă, tov. inginer, pe aici curge Prutul și pe aici curge vinul!”), la granița cu URSS pe atunci, pentru a ajunge la Târgoviște. Aveam și finii acolo, familia Ștefănescu, Nicu și Rodica, amândoi medici veterinari, el fiind vărul primar al mamei, care le botezase copiii, pe Cristina și pe Mihai, după numele soră-mii, Mihaela, eu mai aveam trei ani până să mă nasc... Dar nu pentru a-și vedea

finii a mers taică-meu acolo, ci pentru că Știința juca în Cupă cu Metalul Târgoviște, o echipă de „B”, de unde Craiova tocmai urcase.

Cu doi ani în urmă, ea însăși echipă de „B”, Craiova se mai calificase în faza aceea, dar pierduse, 1-3 cu UTA, care era trupă mare. Acum, la meciul și la ora aceea, tata spera. În campionat,

la debut, oltenii se descurcaseră greu, de altfel au terminat pe locul 11 din 14, cu un punctișor doar peste Minerul Baia Mare și Progresul, care aveau să retrogradeze. În ziua aia, la Târgoviște, trebuia să fie altceva. Tata a plecat însă necăjit înapoi pe malul Prutului, întrucât ai lui pierduseră, după prelungiri, cu 1-2.

În Cupa din acel an își pusese mari speranțe, cum ziceam, și cum nici Știința Timișoara nu mai era în competiție, ba chiar nici în „A” (retrogradase în sezonul în care Craiova promovase), tata și-a luat Știința Cluj ca favorită. Cu Timișoara a ținut mulți ani, terminase facultatea acolo, dar era o pasiune condiționată de lipsa din „A” a oltenilor lui de-acasă. Când au promovat, atunci, în '64, Timișoara a rămas în umbră, ca o amintire a unor ani când era tânăr și își aștepta destinul să-l prindă din urmă.

Spuneam de Știința Cluj. Acel an, 1965, avea să fie și pentru „uiști” cel mai important din întreaga existență a echipei care împlinește, peste 7 ani, un secol de existență.

Am scris, acum câțiva ani, scenariul filmului „U Cluj”, realizat de TVR Media și am deschis, împreună cu Marian

Olaianos, sezonul de toamnă 2011 al „Replay”-ului chiar pe Cluj Arena, într-o noapte splendidă, alături de sfinxul lui „U”, Remus Câmpeanu.

Așa am ajuns și la povestea singurului trofeu al lui „U” – chiar Cupa din acel an în care au avut un suporter în plus, fugit pe drumul spre Moldova, cu un IMS, în toiul nopții și neînțelegând cum un puști de nici 17 ani, de la Metalul Târgoviște, se bătuse, aproape de unul singur, cu toată echipa Craiovei. Peste ani avea să afle că puștiul se numea Cornel Dinu și că făcuse și el același drum, între Bârlad – de unde era – și Târgoviște, ca și el, în noaptea aceea, dar în sens invers.

Așadar, Cupa lui „U” – povestea. Clujenii termină în acel campionat pe locul 7, dar bat tur-retur pe Dinamo, făcându-l fericit pe suporterul lor de conjunctură, acolo, pe Prut. În fine. E 3-1 la Cluj pentru „U” și 2-1 la București, cu golul hotărâtor al lui Adam. Iar în Cupă primul drum e

la Reșița, cu CSM, o echipă de „B”, iar 2-1, dublă același Adam, golgeterul țării, asta ca să precizăm niște lucruri. În optimi, pe teren neutru, la Brașov, tot 2-1, cu Farul, tot Adam, dar și Neșu, tatăl lui Mihăiță, cu un gol incredibil.

Buuun. Sferturi de finală. 3-1 cu ASA Tg. Mureș, Adam, Szabo și Remus Câmpeanu. Și în fine, semifinala cu Progresul, din nou la Brașov, centrul geografico-sentimental al țării. Avea să rămână cel mai lung, cel mai ciudat și, în cele din urmă, cel mai calculat meci din istoria fotbalului românesc.

Povestea e așa. Lume puțină la stadion, asta pentru că se joacă pe „Tineretului”, deși toate meciurile din an se disputaseră pe „Tractorul”. Mii de oameni se enervează și nu mai ajung unde trebuie, cei care ajung pierd începutul, dar nimic nu e de pierdut. Meciul e alb până în minutul 52, când Mafteuță și Mateianu lucrează pentru un șut al lui Tică Popescu.

Progresul are 1-0. În 10 minute însă Peteanu face henț și Adam egalează: 1-1. Marius Bretan țintește bara (ani mulți, în copilărie, tata avea să mă alinte așa, Marius Bretan!), Progresul scapă, scapă și cu două minute înainte de final, când Adam ratează cu poarta goală. Era 4 iulie, era cald de leșina, zice Remus Câmpeanu și niciunul dintre noi nu mai avea luciditate.

Prelungiri. După 5 minute, Adam profită de o bâlbâială Știrbei – Popescu și face 2-1 pentru „U”. Peste alte două minute, penalty pentru Progresul. Corecție Tică Popescu. Și gata. Cine merge însă în finală? Antrenorii Andrei Sepsy și Robert Cosmoc tremură. „U” are o echipă tânără, dar oare...? Dincolo, Titus Ozon e un car de nervi. În mod normal ceilalți, că-s studenți, ar fi mai tineri, dar el știe și simte că ai lui ar fi fost în finală dacă... Dacă.

Dacă înainte de meci, Mândru, portarul lui, nu venea să-i ceară să nu intre. „Bine, dar ești portarul naționalei... Ce să fac acum?!” „Apără Cosma, nea Titus, zău, nu mă simt bine!...” „Ce ai?!” „Nu mă simt bine, nu mă simt în stare!...” „Ce ai??” „Nu mă simt în largul meu, am o presimțire rea... Zău, nea Titus!”

Dincolo, „uiștii” calculează. Au trecut aproape 7 ore de la începutul meciului.

Transpiră rece: Traian Georgescu are 35 de ani. Sau 34? Că nu i-a împlinit... Moguț are 32, din aprilie... Suciu – 31, Vasile Alexandru are 30. „Și mai ziceai că e student în anul II, nea Sepsy, cât are Marius? Bretan cât are?”

Progresiștii numără și ei. Mândru, nea Titus, era mai tânăr decât Cosma cu doi ani, zice Mașteuță.

În fine, la cabina arbitrilor se face totalul: Știința Cluj – 324 de ani, Progresul – 325!! Florea Tănăsescu, observatorul partidei și secretar al FRF, anunță că abia luni vor oficializa verdictul, la sediu. Și că, da, în cealaltă semifinală se produsese surpriza: Dinamo Pitești eliminase campioana, Dinamo, cu 1-0!

Calcule din nou. La Progresul, Ozon e prăbușit. Cineva din club îi șoptește că „de sus” i se cere demisia dacă nu se adună mai puțin decât în dreptul lui „U”. De ce nu l-a băgat pe Mândru? Că era și portar de națională, poftim!

...Calcule finale, în „Sportul” de marți, 6 iulie 1965: „U” are o medie de 26 de ani, 11 luni și 24 de zile, progresul – 27 de ani, 1 lună și 25 de zile! Final: Știința Cluj în finală. Dar despre finala lui Gaudeamus Igitur într-o altă poveste. Totul se decisese în 7 ore. Pentru totdeauna.

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA